Ч. 256. Середа 29 (16) падолиста 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Програма парляментарних праць. — Справа водних доріг. — Італіяньско-турецка війна.

Засїданє клюбових голов, що відбуде ся сеї середи, рішить остаточно реченець, в якім відбудуть ся вибори до делеґаций та про те, чи перші читаня предложень податкових і войскових мають відбути ся перед Різдвом, чи нї. Вибори членів делеґаций перевела палата панів на послїднім засїданю, а тепер має то зробити парламент. Після всякої правдоподібности посольска палата приступить до вибору аж тоді, як появить ся цїсарске скликанє спільних делеґаций, отже не швидше як в послїднім тижни грудня.

На те, щоби над предложенями про податковий плян та реформу войскових законів переведено дебату ще в осїнній сесиї, годі надіяти ся, бо они будуть вимагати вичерпуючої дебати. За те возьме ся палата до дїла, щоби полагодити ще перед Різдвом урядничий закон.

Сего тиждня має буджетова комисия покінчити свої дебати над буджетовою провізориєю, по чім прийде до цікавого голосованя з огляду на становище Чехів, які по покликаню двох ческих міністрів до кабінету ґр. Штірґка взяли ся до тзв. повитивної праці парляментарної. В чотирнацяти днях, які ще остають парляментови в сїм місяци, буде він займати ся реформою реґуляміну, порішенем буджету та урядничим законом.

В справі дальшого розкладу парляментарних праць довідує ся „Polnische Korr.“, що в місяцях січни і лютім 1912 р., коли палата не буде відбувати пленарних засїдань, буде радити комисия войскова, суспільного обезпеченя і фінансова. То має залежати однако від того, чи палата вспіє ще перед Різдвом перевести перше читанє предложень про войскову реформу та податкові проєкти. В сїм случаю президент палати не проголосить відложеня палати, тілько заявить, що реченець найблизшого засїданя оповістить письменно.

Дальший хід парляментарних нарад буде залежати очевидно від того, як уложать ся ческо-нїмецкі відносини. І саме в середу о 4-ій год. по пол. відбуде ся в палаті міністерства справ внутрішних перша конференция, в котрій возьмуть участь три посли ческі і три нїмецкі для установленя обсягу материялу будучих угодових переговорів, які буде ся вести на віденьскім теренї.

Суботнїшна рада міністрів вела довгі наради над законом урядничим і проґрамою водних доріг, що має на метї не тілько переведенє будови каналів і реґуляцию гірских рік, але також сполученє ріжних партий інвестицийними фондами, які тепер уже доходять до чверти міліярда. В справі новелї до закона про будову водних доріг відбула ся вже на запрошенє міністрів торговлї і публичних робіт конференция ческих і нїмецких послів Чехії, Морави і Шлеска. Плян правительства є такий: Період будови буде тревати 10 лїт, на що в часї того десятилїтного періоду буде видаткована сума 320 до до 330 міліонів корон. З водних доріг побудує ся від Кракова до шлеской границї канал. Инші краї, інтересовані в законї про водні дороги, одержать відшкодованє. Сума 820.060 000 кор. буде розділена так, що Галичина одержить 100 міліонів корон, Чехи 100 міліонів корон, Шлеск 8 міл. корон. Загалом на меліорациї буде призначена квота 40 міліонів корон. Ті суми ужие ся в Чехах, Мораві і Шлеску головно на реґуляцию рік, в Долїшній Австриї на реґуляциї рік і будову великих мостів на Дунаю.

З італіяньских жерел приходять вісти, які вказують на те, що італіяньска армія під Триполісом розпочала вже похід в глубину краю. Похід той розпочав ся в недїлю рано на полуднево-всхіднім італіяньскім фронтї триполїтаньских укріплень, при чім вивязала ся завзята борба, яка тревала цїлий день і покінчила ся побідою Італіянців. Аґентия Стефані подає такі подробиці тої битви:

В недїлю рано рушили італіяньскі войска на полуднево-всхіднім фронтї на батерию Гамідіє і на окопи під Герні і Сідіместі. По ці-

2)

З північної Африки.

(Після дра Штерна, Г. Зінґера, Нея і др.—зладив К. Вербенко).

(Дальше).

Сенусі проповідував передовсїм гадку, щоби ісповідники магометаньскої віри вивандровували з тих країв, що стоять під панованєм европейских володїтелів і щоби краї, в котрих проживають магометани, замкнули ся від всякого европейского впливу. Турків не любив він так само як християн, а єго ідеал містив ся в отсих єго словах: „Турки і християни— всї одна банда, побю їх всїх на купу“. Заказував взагалї розмавляти з яким християнином або Жидом, поздоровляти єго або вести з ним торговлю, а вже й бесїди нема о тім, що ставати у него на службу. Коли же би якийсь невіра важив ся нарушити політичну независимість якогось магометанина і хотїв би розсїсти ся в магометаньскім краю, як приміром Французи в Альжірі, то він стане лютим ворогом, котрого треба нищити, де лиш можна. Так роздув Сенусі у своїх приклонників страшенну ненависть релїґійну, котра опісля вибухала нераз ясною полуміню і знищила многих Европейців. Ся ненависть, роздута й тепер сектою Сенусів, заставила Арабів і Турків ставити Італіянцям завзятий опір.

Та й в иншім напрямі старав ся Сенусі навернути своїх одновірців до давної скромности і моральної строгости старого ісламу. Правила секти заказували всяку збиткоьність в одежи; не вільно було носити анї шовкової одежі анї вишивок та яких небудь прикрас. Лиш до окраси мечів можна було уживати золота і срібла, бо мечі мали служити до сьвятої війни против невірних. Але Сенусі був на стілько розважний, що в сих строгих приписах зробив і виїмку, бо позволив женщинам носити шовкове одїнє і золоті прикраси.

Постанови, на основі котрих можна приступити до сеї секти, суть слїдуючі: кождий новий член, що приступає до секти, мусить торжественно виречи ся сьвіта. Аж тоді научать єго тайних молитов, які мають забезпечити єму особлившу ласку Божу. Тоті молитви суть досить обємисті. По звичайній ранній молитві треба покласти ся на лївий бік, підперти голову правою рукою і говорити сорок разів раз по раз: „О, Господи благослови мене в хвили смерти і в навіщенях, які слїдують по смерти“. Відтак пересуваючи рожанець, треба сто разів відмовити: „Моїм прибіжищем милосердие Боже“. По тім говорить ся сто разів магометаньска ісповідь віри: „Нема Бога крім Бога“, а наконець також сто разів слїдуюча молитва: „О Боже мій, спусти ласку свою на нашого пана Могамеда, на єго родину і єго товаришів і спошли їм мир“.

Основатель секти подбав також і про добру єї орґанїзацию. Члени секти, братчики, котрих імена списані в окремих до того книгах, стоять під дозором настоятеля монастиря або громади, званого мокадем. Всї мусять єго безусловно слухати. Мокадеми знов стоять під безпосередною верховною властию великоучителя; він посилає до них окремих посланників і видає їм прикази а они повідомлять єго о всїм, що дїє ся в їх сторонах. Що року мають відбувати ся збори мокаддемів під проводом свого великоучителя і на них обговорюють ся всїлякі питаня богословскої науки і сьвітскої полїтики та ухвалюють ся всїлякі постанови, котрі всїх обовязують.

День 12 падолиста 1881 був вельми важний для цїлого магометаньского сьвіта, особливо же для Сенусів. Того дня минуло було 1300 лїт від часу славної втечі пророка Могамеда з Мекки до Медини, так званої геджри. Після старого пророцтва мав в тім часї явити ся „магді“, Богом спосланий спаситель, котрий перед кінцем сьвіта мав ще раз злучити всїх людий під знаком пророка. Зі страхом і надїєю дожидали люди того многозначного дня. Старенький основатель секти, Могамед Ес-Сенусі, що на смертній постели назвав був свого „сина магдім“; він був того кріпкого переконаня, що в тім єго сині явив ся таки справдешний спа-

логодинній кровавій борбі, в котрій Італіянці виявили велику хоробрість, виперто ворога і здобуто місцевість Гериі і малий форт Масрі. Ґенерал Канева брав участь в борбі. Богато Турків попало в полон. Борба була дуже завзята і кровава, а побіда Італіянців може бути рішаюча для цілої виправи.

В справі наміреної бльокади Дарданелів доносять турецкі часописи: Порта повідомила держави, що на случай нападу італіяньскої фльоти на Дарданелї, замкне Порта пролив при помочи мін і торпед і скине в тім случаю з себе всяку відвічальність за наслідки. — „Sabah" доносить, що Анґлія і Франция прилучуючи ся до становища Росиї, заявляючи, що не допустять до бльокади Дарданелів, котре рівналось би зломаню льондоньского договору з р 1871. — Росийске товариство пароходної плавби удало ся до російского амбасадора в Константинополи по вказівки, чи може й на дальше удержувати плавбу через Дарданелї. Амбасадор відповів, що рух можна удержувати й дальше без зміни.

Новинки.

Львів, 28 падолиста 1911.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский виїхав в справах урядових зі Львова до Відня.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар надав заступникови директора зелїзниць державних посїдаючому титул і характер правительственного радника, дрови Фр. Полтевскому титул і характер радника Двору. — Приватний доцент львівского університету др. Стефан Домбровский з Варшави іменований професором академії рільничої в Дублянах.

— **Овочеві огороди при касарнях.** Міністерство війни видало розпорядок, щоби при касарнях, бараках, площах вправ, військових стрільницях і т. д. закладано на будуче овочеві огороди з яких дохід буде призначений для жовнїрів. Огороди ті мають управляти жовнїри в хвилях вільних від служби, а се буде для них і розривкою і практичною наукою. Дотеперішні проби в кількох ґарнїзонах дали дуже добрі успіхи як що до доходу так і практичного хісна з науки огородництва для жовнїрів.

— **В женьскій семінариї учительскій** обходжено онодги перший раз дуже торжественно шкільне сьвято в честь патронки Пречистої Діви Мариї Безнастанної Помочи. Торжество розпочало ся богослуженем. Службу Божу після латиньского обряду відправив Преосьв. еп. Бандурский, а після руского обряду о. Митрат Туркевич. По богослуженю відбув ся музикально - деклямацийний ранок у великій сали заведеня, де серед множества цьвітів і зелени видніла ся статуя Пречистої Діви. Насамперед промовив директор заведеня др. Тадій Мандыбур, вказуючи на культ Матери Божої в Польщі і на Руси, відтак слїдували хоральні і сольові співи в польскій і рускій мові, а наконець промовив в сердечних словах пан Віцепрезидент кр. Ради шкільної др. Дембовский, висказуючи признанє дирекцорови і учительскому зборови за устроєнє обходу а кандидаткам і ученицям за удатне під кождим зглядом виконанє проґрами. На торжестві тім були присутні крім п. Віцепрезидента і о. Митрата Туркевича радник шкільний пан Кавецкий і радник Двору п. Барвіньский.

— **„Спомини з мого житя".** Під таким заголовком почав радник Двору п. Олександер Барвіньский друкувати у фейлетонах „Руслана" свої спомини сягаючі аж до половини пятьдесятя років минулого столїтя. Звертаємо увагу на сї спомини, котрі без сумнїву появлять ся ще й окремою книжкою, бо они будуть дуже важним не то причинком але під многими зглядами і важним та цїнним жерелом до історії розвитку нашої культури і цивілїзациї в Галичинї почавши від половини пятьдесяти років минулого столїтя аж до наших часів. Хто знає, яку важну і визначну ролю відгравав радн. п. Барвіньский в самих перших початках просьвітного руху і національного відродженя галицких Русинів - Українців та в їх зносинах з закордонними Українцями, длятого сї спомини будуть подвійно цікавими, бо виведуть єму знов перед очи ту давну бувальщину, яку по части і він проживав.

— **Просьба о жертви погорільцям.** В Загірю п. Рогатин вибух огонь в загороді вйта Тимка Боднара і знищив 17 господарств. Загальна шкода в збіжу, будинках, інвентарах виносить около 100.000 корон. З того асекурованих було 13 господарів на суму 11.580 кор. Основано ратунковий комітет, котрий має прийти з помочию жертвам. Просимо дооколичні громади і товариства прийти з помочию нещасливим жертвам, а специяльно просимо Всч. о. духовних відправити акафист найблизшої недїлї як поміч для жертв так великого нещастя. Жертви просимо висилати до уряду парохіяльного в Княгиничах на руки о. І. Ковальского. — *Комітет.*

— **Дрібні вісти.** Зима вже розпочалась; від вчера снїг покриває крищі домів міста Львова. Дерева на Високім Замку вкрила така ожеледь, що під її тягаром ломить ся галузє. Внаслїдок того маґістрат велів на кілька днів замкнути вхід на Високий Замок. — В Тироли дощі і гради наробили великої шкоди. — На ул. Городецкій придержано 11-лїтного Михайла Гливу, котрий блукав ся по улицях, не маючи нїгде пристановища. Глива походить з Шабельної під Равою рускою. Повандрував бідачиско до поліцийних арештів на вихованє. — П. Юлїя Любинецка з Чесник рагатиньского повіта, жена сьвященика, донесла львівскій поліциї, що її служниця виділа в Дрогобичах два вози з Циганами, котрі мали при собі білу дитину, лїт около 4, убрану в рожеву суконку. — Филип Леськів, рядовий з 30 полку піхоти, втік з войска. — П. Естера Шляхтова згубила брошку золоту з брилянтами, вартости 500 кор.

— **На кару смерти.** Свого часу розписували ся ґазети широко о тім, як пяний жовнїр з 20 полку піхоти в Новім Санчи ранив каменем в голову поручника 32 полку краевої оборони, Берґера, котрий хотів єго успокоїти і візвати до порядку. В справі тій відбула ся в пятницю карна розправа перед судом ґарнїзоновим, на котрій видано вирок, засуджуючий того вояка на кару смерти.

— **Колись не пиріг — то не пирожи ся.** О правдивости сеї приповідки переконав ся сам на собі Кирило Базюма, зарібник з Бялої. Він перебрав ся за фельдфебля 24 полку піхоти, а маючи маршруту виставлену на імя якогось Гашецкого, хотів в той спосіб переїхати ся

ситель, котрий сповнить справедливість і стане на чоло всїх віруючих.

Настав достопамятний день 12 падолиста, але сенуский магдї анї не рушив ся. Замість него підняв ся над горішним Нілем другий магдї, котрий зразу вів щасливо борбу з невірними, але котрого держава по несповна 20-лїтнім єствованю мусїла в виду европейскої штуки военної і лїпшого стрільного оружия розпасти ся. Може той сенуский магдї предвиджував таку судьбу і вже з гори зрік ся виступати в ролї „спасителя сьвіта" і волів переводити свою задачу в мирній дорозї. Він розпочав нову полїтику, котрій, що правда, дав початок єго батько. Сила і велич ісламу мали бути скріплені не нищенєм европейских невірів але позисканєм соток тисячів поган в глубині Африки для науки Могамеда. Що християньским місиям удало ся лиш в незначній мірі, того доказали релїгійні посланники магдія, навернули муринів з поганьства до віри в одного Бога, Бога пророка з Мекки. В звязи з тим стояло й то, що магдї переносив свою резиденцию щораз дальше в глубину Африки. В 1895 р. покинув він Джерабуб, де знаходить ся сьвятий гріб єго батька і переніс ся на полудне до Карабабо в оазї Куфра. Тут не побув він довго і переніс ся ще дальше на полудне в гористий край Тіббу до Аін Каляка.

Від того часу минуло вже богато лїт, але нема сумнїву, що секта Сенусів сильно розвинула ся. Турки побачили, що она їм ворожа і що не дадуть собі з нею ради, отже старали ся позискати собі нового шейха в той спосіб, що увільнили всї мошеї стоячі під єго проводом від всяких данин. Се скріпило Сенусів ще і нинї нема сумнїву, що они спільно з Турками станули в обороні Тріполіса против Італїянців а навіть заповідають сьвяту війну против всїх Европейців. Сей небезпечний рух в північній Африці відбив ся навіть грізними розрухами в Тувісї, котрі Французи ще в самім зародку здушили.

2. З Триєсту до Александриї.

По правдї сказавши вибрали ся ми з Відня а не з Триєсту в дорогу до Африки, але від Триєсту лїпше зачинати, бо то преці місто над морем а то аж по мори справдешна дорога до Африки. Надавши куфри аж до Каіра, чує ся чоловік в Триєстї зовсїм спокійний і без утоми а на корабли тратить чувство для віддалї. Лиш одно знає ся: що не можна висїсти. Нема способу втечи. Довкола нїчого більше лиш самісенька вода а над мею небо. Небо то сине то сїре. Їдемо дальше година за годиною, день за днем а то все ще лиш вода, все ще лиш небо над нею. Остаточно чоловік собі гадає, що таки того всего за богато. Можна би було й з меншим обійти ся. Ба, коли природа не питала чоловіка!

Коли красне веремя, коли сонїчко сьвітить, то складані стільцї в роботї. Поклад цїлий обсадженый, на лицях видко взірцеву байдужність. Море вливає усипляюче на чоловіка. У воздусї переповненім солию рджавіє дух чоловіка. Чоловік вже тодї напружає свого духа, коли дивить ся, як піднимають ся і сунуть ся филї.

Аж в Бріндізі задержуємо ся. Там виносять ся з корабля люди, котрі хотїли переїхати лиш через Адрийске море і волять переїхати ся зелїзницею по італїяньскім чоботї. Місто таке інтересне, що аж страх. Історичні займавости репрезентує стовп Помпея і до того ще так попуканий, що готов через ніч завалити ся. Та й справдї не було би шкода. Церков на головній площи походить, кажуть, із середновічних часів. Кілька нужденних пальм і аґав нагадують, що то вже полудневі сторони, але ковнїр від верхника піднесений до гори, каже, що нї.

Улицї тут нужденні і тихі, з італїяньскої веселости анї слїду. Люди мов би якісь утомлені, видко по них, що судьба на них не ласкава. Чим они тут взагалї займають ся? З чого жиють? Чи в Бріндізі можна взагалї з чого жити? Чоловіка бере страх вже на ту саму гадку, що якийсь случай міг би єго аж сюди занести. Але ось з корабля відзиває ся. Біжимо чим скорше до пристанї. Хто би спізнив ся до від'їзду, мусїв би ждати цїлих вісїм днїв, аж до Бріндізі причалив би найблизший пароплав Льойда. Вісїм днїв в Бріндізі! Супротив того побут в Дантовім пеклї чиста прогулька недїльна.

Через пролив Отранто пливемо тепер в ті сторони, що для ґімназиястів найнеприятнїйші. Он там виринає якийсь островець. То Ітака, об котру неодин матурист розбив ся. Відтак приходять острови Кефальонія і Занте. Від Ґреків в сих сторонах аж заносить. Пельопонез висуває до подорожних свою покалїчену руку. Кождий єго палець то дорийска сторона. Годї собі вже й нагадати, як ті всї сторони називають ся. Крета, що в новійших часах зачала вже й собі грати важну ролю серед моря впадає в очи своїми стрімкими берегами і високими горами. Тут колись любив пересиджувати бог вітрів Еоль. Він може й ще там сидить, бо кораблем зачинає чогось дуже кидати. По грецких островах не видко вже нїчого, не видко довго нїчого, аж одного красного ранка — тодї як раз дощ паде, — стаємо в Александриї. Виглядаємо з корабля крізь глипку, а то: Африка!

(Дальше буде).

дешевше зелізницею. На нещастє на головнім двірци пізнали ся зараз що то не пиріг і віддали в руки поліції, котра пана „фільфебра“ сейчас здеґрадувала і примістила в „Івановій хаті“.

Господарство, промисл і торговля.

Загальні збори „Достави“.

Онногди відбули ся у Львові загальні збори нашої церковної торговлі „Достави“. Як виказав звіт дирекції і контрольної комісії, поступило товариство під кождим зглядом значно наперед. Всі книги вели ся взірцево і давали в кождій хвилі точну евіденцию: який стан готівки, кредиту, вірительностий, товару і др. Дирекция ввійшла в звязь з першорядними фірмами і підприємцями, набувала самі лучші сорти товару, держала їх в своїх складах в великім і гарнім виборі, а при тім й по умірковавих цінах. Великою заслугою було й се, що „Достава“ побирала з чужих фабрик лиш такі річи, котрі у нас ще не виробляють ся (прим. шовки і красші золота й срібла), а зате старала ся зєднувати при собі що найлучших власних артистів і промисловців з цілого краю для виготовленя церковної утварі: малярів, різьбарів, бронзівників, позолотників, ткачів і др.

Наслідком того стала у нас церковна штука і то в питомім стилю, значно розвиватись і виказувати вже гарні результати. Але управа пішла й дальше і стала по всіх закутках краю вишукувати домородних, талановитих людий для продукованя специяльних виробів; звідси пішли красні гуцульскі різьби, ріжні народні тканини (покривала, капи, портиери, килими і др.) В послідних вже часах бачили ми красні шовком вишивані прапори, прегарні матерії і под. Словом, се не були давні шабльонові і одностайні річи; публика могла тут кождого часу любоватись якимись новостями, що їх кращі таланти творчого руского духа на сьвіт виводили. Не дивно, що публика звернулась громадно до „Достави“. При сполученю з нею лучших артистичних сил зачали многі сьвященики звертати ся туди по виконанє більших робіт для своїх церков: іконостасів, престолів, проповідниць і др. І знаємо, що були з сего вдоволені, бо одержували звідтам здібних і солідних артистів, мали умірковані сталі ціни, там не зазнавали в сих справах ніяких прикростий, яких досьвідчували давнійше нераз від незнаних їм людий. Результат сеї живої роботи показав ся такий, що „Достава“ виказала за послідний рік значно більший торг, як за попередного півтора року.

З подій, які зазначили ся в діяльности товариства на зверха, годить ся піднести особливо дві.

Перша, се отворенє філіяльного складу в Перемишли. Сего діла довершено на жаданє значної части перемиского духовеньства, тай при помочи перемиской громади. Акту посьвященя доповнив в дни 17 січня с. р. Преосьв. епископ Чехович при участи клиру і сьвітских патріотів, зазначуючи в своїй кінцевій сердечній промові, що як тішить ся кождою рускою институциєю в своїм городі, так радіє і сим новим набутком і надіє ся, що клир і нарід се діло щиро попруть і що буде оно розвиватись на красу і піднесенє рускої церкви. Склад в Перемишли оправдав покладані надії і показав ся вже в першім півроці свого єствованя рентовним.

Друга, немаловажна подія була участь „Достави“ враз з другими иншими товариствами і приватними підприємцями („Сільским Господарем“, „Просьвітою“, Товариством педаґоґічним, Нар. Торговлею, проф. Левиньским і др.) в одеській виставі. Вироби їх були там представлені в окремім відділі під назвою „Галицка Україна“. Наша участь мала там не мале значінє. Виставлені твори як і картоґрами нашої культурної праці звернули живу увагу і заінтересованє всіх гостий, российских і чужосторонних, котрі доси о нас мало що знали, і визивали подив для нашої штуки і бистроти культурного розвитку. Що більше, навіть в деяких офіцияльних российских кругах зачала виражатись гадка, що наша праця не єсть во йовнича і не звернена против Росиї, але питома культурна, котру належало би в імя загальної славяньскої культури пошанувати. В тім відділі визначувались особливо утварі „Достави“: гарні образи, гуцульскі рами, ріжні тканини (портиери, церковні покривала), красні фелони. Виставовий комітет висказав для них велике признанє.

Ми тішимо ся тим напрямом, яким пішла наша „Достава“ і надіємо ся, що она причинить ся чимало до піднесеня нашої рідної церковної штуки і краси обряду. При сім не можемо помянути ще й тої заслуги, що „Достава“ віддавала з своїх зисків значні дари на бідні церкви, тай на другі культурні і добродійні рускі цїли.

До Народної Ради зістали вибрані (на місце вильосованих дра Юрика, дра Боцяна, дра Студиньского, о. Кульчицкого і уступившого о. Бровка): др. Юрик, др. Боцян, др. Любомир Рожаньский, др. Альфред Говикович і о. Іван Порайко в Станиславова. — До контрольної комісиї увійшли: о. Залужний, Чапельский і Мацкевич. — В дирекциї остались на дальше: о. Александер Стефанович, о. Василь Лициняк і Іван Петрушевич, — а іх заступниками вибрані: др. Волошин і оо. Малицкий і Федивський.

Телеґрами.

Відень 28 падолиста. (Рада державна). Палата послів приступила до розправи над предложенєм о зміні реґуляміну. Перший промавляв пос. Будзиновский. — Правительство внесло звістне предложенє о зміні компетенциї міністерства робіт публичних (що до справи водних доріг).

Константинополь 28 падолиста. В цїли удержаня порядку в виду наміреної акциї Італьянців постановило правительство вислати комісаря і 15 поліциянів до Дарданелів. (Аж тепер вже ніхто не перепливе через Дарданелї! — Ред.).

Константинополь 28 падолиста. Позаяк після вістий Порти крім кількох точок на побережу Тріполіса, обсаджених Італіянцями, цїлий вілаєт в дійстности знаходить ся під управою Туреччини, Порта ухвалила перенести осідок вілаєту до Сіау.

Константинополь 28 падолиста. Росийске Товариство плавби морскої віднесло ся до тутешної росийскої амбасади з запитом, чи може й дальше удержувати плавбу через Дарданелї. Амбасадор відповів, що можна без зміни.

Париж 28 падолиста. Вчера розпочала ся ліцитацийна продаж дорогоцінностий бувшого султана Абдул Гаміда. Першого дня узискано 2,652.000 франків.

Париж 28 падолиста. 4000 шоферів автомобілевих застрайкувало.

Петербург 28 падолиста. Мають ся відбути орґанізацийні збори основателів Західно-росийского Товариства, котре має на цїли укріпити культуру і народність росийску в західних ґуберніях, розвій добробуту і розслїди теперішного і минулого стану тих сторін держави.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·23**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 3/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46 11·13.
†) до Красного.

До Чернівець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·35
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділі і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділі).

До Яворова: 8·20, 600.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **222**, 550, 730, **9**, 1015, **130**, **2**, 5·48, 715†) **8·25**, 950.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 1010†), 1030.
†) з Красного.

З Чернівець: 1205, 545†), 8·05, 10·25*), 205, 5·57, **626**, 934
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, **4·25**, 6·45, 10·19 §), 11·0?
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділі і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, **9·00**.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), **9·57**, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, (під зарядом І. Недєпада) у Львові. Телефона ч. 527.